

razloga ovaj drugostepeni sud nije smatrao potrebnim ulaziti u ocjenu ostalih žalbenih razloga prvotuzenika. U dijelu u kojem je odbijen zahtjev tužbe protiv drugotuzenika, prvostepena je presuda kao nepobijana ostavljena netaknuta.

M.S.

Bilješka.- Ne ulazeći na ovome mjestu u analizu stajališta prvostepenog i drugostepenog suda, navodimo da ovo pitanje, naime pasivna legitimacija slagača koji radi u ime broдача, nije u judikaturi jedinstveno riješeno. Ima presuda koja, kako je to učinio i prvostepeni sud u gornjem slučaju, stoji na stajalištu da je slagač pasivno legitimiran. Uostalom upravo pasivna legitimacija slagačeva otvorila je pitanje granica njegove odgovornosti u okviru CMI-a. Postavilo se naime pitanje da li slagač koji radi u ime broдача, a direktno je pasivno legitimiran prema primaocu, može ograničiti svoju odgovornost kao broдар, ili da odgovara neograničeno po načelima građanskog prava.

B.J.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 23.XII 1963.

Vijeće: Gabro Badovinao, dr Ernest Vajić, Branko Egić

Prijevoz kamionom - Osiguranje tereta - Sudar kamiona - Sudar nije uvijek razlog za isključenje odgovornosti vozara - Vozar će se za sudar osloboditi odgovornosti samo ako dokaže da je do sudara došlo uslijed okolnosti koje on nije mogao ni predvidjeti ni spriječiti - Prigovor iz ugovora o osiguranju ne može biti iznesen osiguravajućem zavodu koji taj ugovor nije sklopio

Prilikom sudara kamiona ošteti se teret. Osiguratelj je nadoknadio štetu i tuži vozara da mu nadoknadi isplaćeni iznos. Prvostepeni sud je tužbi udovoljio. Tuženi vozar se žali, navodeći da nije za štetu odgovoran, jer da je šteta nastala sudarom; dakle iz razloga za koji vozar ne odgovara. Kaže da je on sklopio ugovor s osiguravajućim zavodom u kojem ugovoru je ova šteta pokrivena. Prema tome tužitelj, osiguravajući zavod, nema prava tražiti naknadu štete.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz ovih razloga:

Prvostepeni sud je osnovano osudio tuženika kao vozača. Naime, vozač je odgovoran za potpuni ili djelomični gubitak robe, kao i za oštećenje iste, koje nastupi od časa preuzimanja robe do časa predaje, a može se osloboditi svoje odgovornosti samo ako su gubitak, oštećenje ili zakašnjenje nastali zbog propusta ili nemarnosti imaoča prava, ili njegovim uputama, ako takve upute nisu posljedica propusta ili vozačeve nemarnosti, ili ako je šteta posljedica prirode, ili mane robe, ili okolnosti, koje vozač nije mogao izbjeći ni spriječiti. U slučaju kad vozač ne bi odgovarao za neke događaje koji su prouzrokovali gubitak, oštećenje ili zakašnjenje, on će ipak odgovarati za štetu onoliko, koliko su događaji za koje on odgovara pridonijeli odnosnom gubitku, oštećenju ili zakašnjenju, ako je gubitak ili oštećenje nastalo zbog upotrebe nepokrivenih vozila, ako je njihova upotreba izričito ugovorena ili naznačena u tovarnom listu, ili ako je šteta nastala zbog lošeg pakovanja i prirode robe i pakovanja, rukovanja robom prilikom utovara i istovara od strane pošiljaoca, odnosno primaoca, te prirode robe, nepotpunosti ili nedovoljnosti oznaka.

Prema tome vozač ako se želi osloboditi odgovornosti dužan je dokazati da je gubitak ili oštećenje nastalo zbog jednog od nabrojanih događaja.

Ocjenjujući pitanje odgovornosti iz sudara kamiona valja istaći da se sudar kamiona ne može u svakom slučaju smatrati, bez obzira da li se desio krivnjom ili bez krivnje vozača, događajem koji bi isključivao vozačevu odgovornost za štetu na robu koju je preuzeo na prijevoz. Naime, po namodjenju ovog suda sudar motornih vozila je predvidiv rizik i događaj, koji se može predvidjeti i otkloniti primjenom dužne pažnje, pa obzirom na to za štetu na robu, nastalu iz sudara kamiona, odgovara vozač, ako ne dokaže da je do sudara, pa time i do oštećenja, došlo uslijed okolnosti koje on nije mogao predvidjeti ni spriječiti. Kako u toku spora, a ni u žalbi, tuženik kao vozač nije tvrdio ni dokazao da je do sudara, pa time i do oštećenja ili gubitka robe koju je prevezio, došlo uslijed okolnosti koje bi isključivale njegovu odgovornost, valjalo je uzeti da je tuženik odgovoran za tako nastalo oštećenje.

Što se tiče drugog prigovora žalbe, valja istaći da bi obzirom na "Ugovor o osiguranju odgovornosti vozača javnog drumskog transporta", koja potječe iz ugovora o prijevozu, za štete koje mogu nastati na robu primljenoj na prijevoz u granicama SFRJ, prigovor žalbe bio osnovan, no samo za slučaj da se radi o istom zavodu za osiguranje, koji je osigurao vozačevu odgovornost i o zavodu koji je osi-

gurao spornu robu. Međutim, kako iz tužbe slijedi da je osiguranje odgovornosti izvršio Osiguravajući zavod u Rijeci, koji je doduše u času sklapanja ugovora o osiguranju bio Filijala bivšeg DOZ-a, a osiguranje robe izvršio je drugi osiguravajući zavod, tj. Osiguravajući zavod u Zagrebu, to je zahtjev tužitelja kao osiguratelja na koga su, isplatom naknade iz osiguranja imao prava raspolaganja robom, prešla sva prava, to je prigovor i pozivanje na predmetni ugovor bez osnove.

Tuženik će naime kao osiguranik po odnosnom ugovoru za osiguranje odgovornosti, ukoliko je još taj ugovor na snazi, moći tražiti od svoga zavoda da mu iz ugovora o osiguranju naknadi štetu, koju je morao platiti imao prava na robu, odnosno njegovom sljedniku, sada tužitelju.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 23.XII 1963.

Vijeće: dr Melkior Erak, Gabro Badovinac, Branko Egić

Prijevoz željeznicom - Tarife - Nepotpuni navod robe u tovarnom listu - Općeniti navod o vrsti robe kojim je obuhvaćena jedna tarifna stavka nije nepotpuni navod i ako nema posebne specifikacije o sadržaju koleta - Čl.63 ZPŽ-a odnosi se na naknadu štete koju pretrpi željeznica radi nepotpune ili krive deklaracije robe u tovarnom listu, a ne na obračun tarifnih stavaka - Željeznica ima pravo ispraviti vozerinsku stavku samo onda ako je kontrolirala sadržaj pošiljke i utvrdila da se sadržaj ne slaže s navodima u tovarnom listu

Željeznica tuži imao prava - pošiljaoca za premalo naplaćenu vozerinu. Navodi da je pošiljalac u tovarnom listu nepotpuno deklarirao robu, jer da je naveo samo "delovi drumskih vozila", a da je trebao navesti specifikaciju robe koja se prevozi. Ovo radi toga što u odnosnoj tarifnoj stavki stoji "delovi drumskih vozila na drugim mestima nenačeni". Prema tome kaže tužitelj: tuženik je bio dužan navesti tačnu specifikaciju da bude vidljivo da se eventualno ne prevozi roba za koju se, prema posebnim tarifnim stawkama, plaća veća vozerina. Željeznica je obračunala povišenu tarifu na temelju čl. 63, stav 1 ZPŽ-a.

Prvostepeni sud je tužbeni zahtjev odbio.